

je zavázaným subjekt jiný. Z toho plyne, že o převodu ve smyslu § 9 ex. ř. může být řeč, jestliže oprávněný subjekt neměl ještě možnosti, aby vymohl exekuční titul proti jiné osobě než původně zavázané. V souzeném případě však žaloba byla podána dne 8. září 1933, tedy po listině, které se stěžovatel dovolává, z čehož plyne, že podle ní měl spor být ihned veden proti osobě, nyní za dlužníka prohlášené, že této osobě měla být dána možnost vstoupiti do sporu, a nelze tedy mluvit o přechodu závazku ve smyslu § 9 ex. ř.

Čís. 15849.

Nabytí vlastnictví k vydražené nemovitosti příklepem v nucené dražbě jest nabytím odvozeným.

Nebyl-li vydražitel bezelstným, mohou proti němu třetí osoby, jež nabyly vydržením na vydražené nemovitosti práva služebnosti, uplatňovati služebnost, třebaže neohlásily právo to před dražbou. O vydržení práv nezapsaných v pozemkové knize a přerušení vydržení platí obecné předpisy (§§ 1500, 1497 obč. zák.). Příklepem vydražiteli, který nebyl bezelstným, se vydržení služebnosti na vydraženém pozemku nepřerušuje.

(Rozh. ze dne 25. února 1937, R I 125/37.)

Proti zápůrcí žalobě (§ 523 obč. zák.), již se žalobci domáhali výroku, že žalovaným nepřísluší služebnost jízdy (vozové cesty), namítli žalovaní, že dotčená služebnost byla vydržena, byla vykonávána veřejně a žalobci při obvyklé pozornosti o jejím výkonu mohli věděti a také o ní věděli. První soud uznal tyto námitky odůvodněnými a žalobu zamítl. Odvolací soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí, vycházející z názoru, že právní předchůdce žalobců nabytí pozemků, patřících nyní žalobcům, v exekuční dražbě, tedy bezprostředním způsobem (§§ 381 a dalších obč. zák.) a ne odvozeně (§§ 423 a dalších obč. zák.), takže bylo tím za podmínek § 170 č. 5 ex. ř. vydržení služebnosti přerušeno.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby o odvolání žalobců znova rozhodl.

Důvody :

Názor odvolacího soudu není správný. Vlastnictví k vydražené věci se ovšem nabývá již příklepem, ale i toto nabytí je odvozeným, jak bylo opětovně vyloženo v rozhodnutích č. 2917 a 6655 Sb. n. s., a platí tedy o něm stejné předpisy jako o každém jiném odvozeném nabytí až na výjimky stanovené zákonnými ustanoveními k ochraně bezelstných vydražitelů (materiál k ex. ř., svazek II, str. 659). Než o právech nezapsaných v pozemkové knize a zejména o vydržení služebností na vydražené nemovitosti a přerušení takového vydržení nestanoví ani občanský zá-

kon, ani exekuční řád žádné výjimky. Paragraf 170 č. 5 ex. ř., kterého se dovolává odvolací soud, neplatí totiž vůbec pro služebnosti, neboť ty podle své povahy nejsou právy nedopouštějícími exekuční dražbu nemovitosti (rozh. č. 6678 Sb. n. s.). Platí proto i tu předpis § 1500 obč. zák. (rozh. č. 2653 Sb. n. s.) a o přerušení vydržení předpis § 1497 obč. zák. Vydržení služebnosti se tedy nepřerušuje již soudní dražbou, když nabyvatel o výkonu služebnosti věděl nebo po náležité pozornosti mohl vědět (rozh. č. 6678 Sb. n. s.) a nebyl tudíž bezelstný. Vždyť jest příkazem obyčejné opatrnosti, aby i kupec, který hodlá koupiti v dražbě nemovitosti, prohlédl si je náležitě na místě samém po případě se též jinak informoval o právech, která si osobují jiní na nemovitostech těch. Správnost tohoto názoru vyplývá také ze samého § 170 č. 5 ex. ř., neboť podle něho, jde-li o obmyslného vydražitele, nejsou dotčena dražbou ani práva nedopouštějící dražbu, třebaže nebyla k dražbě ohlášena. Bude proto na odvolacím soudě, aby nehledě k dosavadnímu svému právnímu stanovisku napadený rozsudek znova přezkoumal.

Čís. 15850.

Jen původnímu vlastníkovu pozemků (jeho universálnímu nástupci), jenž se stal v době vyvlastnění svých pozemků sousedem dráhy, přísluší podle § 10 lit. b) min. nař. č. 238/1854 ř. z. náhrada za to, že v důsledku postavení dráhy a povinnosti mu uložené ponechatí na nevyvlastněné části svých sousedících pozemků ochranný pilíř pro dráhu, nemohl vytěžit kaolin v něm uložený, nikoli proti tomu, kdo se teprve stal singulární sukcesí vlastníkem oněch pozemků a sousedem dráhy.

(Rozh. ze dne 25. února 1937, Rv I 968/34.)

Žalobkyně se domáhá náhrady za kaolin, jež musí ponechatí podle úředního nařízení v t. zv. ochranném pilíři pro ochranu železničního tělesa státní dráhy (bývalé Buštěhradské dráhy) a jež nemůže proto vytěžit a zužitkovati. Množství a cena kaolinu byly zjištěny v řízení o zajištění důkazů v částce 353.157 Kč. P r v ý s o u d uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Soud první instance založil svůj odsuzující rozsudek na úvaze, že ustanoveními §§ 99 a 100 cís. nař. ze dne 16. listopadu 1851, č. 1 ř. z. ai 1852 jsou sice sousedé omezeni v právu činiti dispoice na svých pozemcích, ale že z toho neplyne, že by jim za újmu s tím spojenou nepřislušela náhrada, naopak, že ministerské nařízení ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z. stanoví v § 10 lit. b) povinnost dráhy hraditi veškerou škodu způsobenou železniční stavbou a že podnikatelství železnic odpovídá za takové poškození. Žalobkyně utrpěla škodu tím, že podél pozemku, kde dobývá kaolin, byla postavena trať dráhy, jejíž bezpečnost vyžaduje ponechání t. zv. ochranného pilíře. Soud odvolací nesouhlasí s tímto právním názorem, neboť § 10 lit. b) uvedeného min. nařízení nelze vykládati tak extensivně, že by dráha, která stojí již přes 60 let, odpovídala za to, že nyní